currēs aliud a sorte esset homo: ergo patet ꝙ tam in affirmatiua ꝙ̄ in negatiua propositio exceptiua in qua dictio exceptiua negatur non cōuertitur.

Ultimo est notandum ꝙ propositiones exceptiue similiter ⁊ exclusiue ⁊ reduplicatiue habent difficultatē in suis conuersionibus non solū ratione sincathegoreumatum a quibꝰ denominantur exclusiue vel exceptiue vel huiusmodi vel etiam quia tales affirmatiue sunt de modo vel modales. Et illarum de inesse: quedam sunt de presenti: quedam de preterito: ⁊ quedam de futuro.

Ideo ratione huius habent plures speciales difficultates: sed non est intentionis presentis has difficultates pertractare: quia spectat ad tractatum de cōuersionibus propositionū modalium ⁊ etiam de inesse. Et hec de exceptiuis dicta sufficiant.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/ia00486700/0022
gefördert durch die Gesellschaft der Freunde Universität Heidelberg e.V.